VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2018-2019	27 FEBRUARI 2019

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

- van mevrouw Liesbet DHAENE, de heer Johan VAN DEN DRIESSCHE
en mevrouw Cieltje VAN ACHTER -

tot het oproepen van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om aan te dringen bij de regering van de Franse Gemeenschap om in het kader van de "Pacte pour un enseignement d'excellence" rekening te houden met de aanbevelingen van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie teneinde de kwantiteit en de kwaliteit van het onderwijs tweede taal Nederlands in het Brussels Franstalig onderwijs te verhogen

SAMENVATTEND VERSLAG

namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming
uitgebracht door de heer Fouad AHIDAR

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:
Vaste leden: de heer Bruno De Lille, voorzitter, de heer Fouad Ahidar, mevrouw Liesbet Dhaene, mevrouw Khadija Zamouri
Verontschuldigd: de heer Paul Delva

Zie: **Stuk 731** (2018-2019) – Nr.1: Voorstel van resolutie

Dames en Heren,

De Commissie voor Onderwijs en Vorming onderzocht in haar vergadering van woensdag 27 februari 2019 het voorstel van resolutie van mevrouw Liesbet Dhaene, de heer Johan Van den Driessche en mevrouw Cieltje Van Achter tot het oproepen van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om aan te dringen bij de regering van de Franse Gemeenschap om in het kader van de "Pacte pour un enseignement d'excellence" rekening te houden met de aanbevelingen van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie teneinde de kwantiteit en de kwaliteit van het onderwijs tweede taal Nederlands in het Brussels Franstalig onderwijs te verhogen – Stuk 731 (2018-2019) – Nr.1.

De heer Fouad Ahidar is verslaggever.

1. Toelichting

Mevrouw Liesbet Dhaene verwijst naar de recente discussie die in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd gevoerd over het Nederlands in Brussel. De VGC doet heel veel om het Nederlands in Brussel te verankeren en ruimer toe te passen. Ook Vlaanderen doet via het Nederlandstalig onderwijs heel veel om het Nederlands in Brussel sterker te maken.

Jammer genoeg gaat een groot deel van de Brusselse jongeren, namelijk +/- 80%, naar een onderwijssysteem dat totaal niet tot gevolg heeft dat ze voldoende Nederlands kennen wanneer ze afstuderen.

Zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap zijn verantwoordelijk voor het onderwijs op het grondgebied van het Brussels hoofdstedelijk gewest. De specifiek Brusselse bicommunautaire, tweetalige context en de Brusselse arbeidsmarkt hebben tot gevolg dat Brusselse leerlingen specifieke noden hebben op vlak van taalkennis, het is essentieel dat ze tweetalig worden in hun onderwijs.

De organisatie en de werking van de instellingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn doordrongen van het bicommunautair karakter van de hoofdstad, waar de twee grootste taalgemeenschappen van België elkaar ontmoeten.

Het basiskenmerk van het taalgebied Brussel-Hoofdstad is dan ook het tweetalig statuut. Deze tweetaligheid staat in de Grondwet en alle officiële en semi-officiële organismen moeten ook tweetalig zijn.

Het bicommunautair en tweetalig karakter van het taalgebied Brussel-Hoofdstad is het resultaat van een delicaat institutioneel compromis en gebaseerd op de garanties op federaal niveau waar de Nederlandstaligen eigenlijk in de meerderheid zijn en waar de Franstalige minderheid garanties heeft gekregen. In Brussel is het omgekeerde het geval. Hier zijn de Nederlandstaligen in de minderheid en hebben zij bepaalde rechten en garanties gekregen.

Los van deze institutionele realiteit is het ook belangrijk voor de Brusselaar in de straat. De Brusselse arbeidsmarkt vereist tweetaligheid. Eind februari 2017 lag het Brussels werkloosheidspeil op 17,4%. Bij -25 jarigen lag het werkloosheidspeil op 25,3%. Het is ondertussen iets verbeterd, maar het vraagt om blijvende aandacht.

Alhoewel de evolutie positief is, is de werkloosheidsgraad nog steeds hoog. De kennis van het Nederlands is essentieel om een kans te maken op de Brusselse arbeidsmarkt. In 2006 bleek al uit een onderzoek van de vzw TIBEM, in opdracht van de Brusselse Regering, dat "op enkele uitzonderingen na, voornamelijk in de horeca en de bouwnijverheid, de bedrijven meertaligen rekruteren voor alle jobs, ongeacht het niveau. Deze vaststelling geldt voor zowel de grote bedrijven als de KMO's. Van zodra er sprake is van contact met collega's en/of klanten en leveranciers, is talenkennis een rekruteringscriterium." Dit is te verklaren door de afzetmarkt van de Brusselse bedrijven.

Uit een interview met de heer Jan Gatz, woordvoerder van Actiris, blijkt dat het bij werkaanbiedingen in 9 van de 10 gevallen over kennis van beide landstalen gaat. Dit terwijl slechts 1 op 10 werkzoekenden beweert een goede kennis van de landstalen te bezitten. Dit ligt in de lijn met de bevindingen van de vierde taalbarometer die recent werd gepubliceerd. Meer dan 90% van de Brusselse werklozen spreekt geen Nederlands. Volgens de heer Jan Gatz verdubbelt de kennis van het Nederlands de kansen op een job in Brussel. Het is van groot belang dat de talenkennis verbetert.

Het gebrek aan kennis van het Nederlands is dan ook zonder twijfel de grootste hindernis bij de aanwerving. Dit heeft tot gevolg dat bedrijven niet voor Brusselaars kiezen, maar wel voor pendelaars om een bepaald profiel te vinden. Zo zijn Brusselaars jammer genoeg vaak de laatsten die worden aangeworven in Brusselse bedrijven.

Gelet op het belang van de kennis van het Nederlands in Brussel is het inzetten op die kennis bij de jonge Brusselaars de verantwoordelijkheid van alle overheden die bevoegdheden uitoefenen in het Brusselse hoofdstedelijk gewest.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest investeert, in het kader van zijn eigen bevoegdheden, beroepsopleidingen Nederlands.

De voorliggende resolutie werd in 2016 eveneens ingediend in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar werd tot op heden niet op de agenda van het Parlement geplaatst.

Via taalpremies investeert de federale overheid in de kennis van het Nederlands in de Brusselse publieke sector. Ook Vlaanderen investeert via het Brussels Nederlandstalig onderwijs en het Huis van het Nederlands in de kennis van het Nederlands van de Brusselaars.

Ook de VGC doet veel om het Nederlands in Brussel aan te moedigen. Maar ook de Franse Gemeenschap heeft een cruciale verantwoordelijkheid met betrekking tot de kennis van het Nederlands bij de Brusselaars. In Brussel gaan ongeveer 80% van de Brusselse leerlingen naar een school die ressorteert onder de Franse Gemeenschap. Het is evident dat het tweede taalonderwijs binnen deze scholen een cruciale rol vervult voor de kennis die deze leerlingen bezitten bij het behalen van hun diploma secundair onderwijs.

Uit de Brio-Taalbarometer blijkt dat, alhoewel steeds meer Nederlands gebruikt wordt in Brussel, in de omgangstaal en op de werkvloer, het aantal van zij die het Nederlands "goed tot uitstekend spreken" er licht op achteruit gaat.

Dit heeft deels te maken met de achteruitgang van het aantal “zuiver” Nederlandstaligen in Brussel, maar een grote impact en verantwoordelijkheid gaat ook uit van het Franstalig onderwijs.

Daar waar in 2003 nog 39,2% van de Brusselaars die “goed tot uitstekend” Nederlands spraken, dit konden omdat zij het in het Franstalig onderwijs als taalvak hadden gekregen, is dit in 2018 nog maar 11,7%. De taalverwerving van het Nederlands in het Franstalig onderwijs gaat dramatisch achteruit, zeker sinds de voorlaatste taalbarometer. Het effect van het Nederlandstalig onderwijs toont een omgekeerde evolutie: steeds meer mensen spreken erg goed Nederlands louter omdat zij Nederlandstalig onderwijs volgen. Maar deze positieve evolutie kan echter de achteruitgang in het Franstalig onderwijs niet compenseren.

Dit blijkt ook als we kijken naar de taalkennis Nederlands van de schoolverlaters uit het Franstalig onderwijs. Daar waar bij Taalbarometer 1 nog 20% van de Brusselaars met achtergrond in het Franstalig onderwijs aangaven Nederlands te kennen, is dit cijfer nu meer dan gehalveerd, tot nog 7,8%. Dit is dramatisch. Zelfs Brusselaars met een onderwijs-achtergrond in Wallonië waar het Nederlands niet verplicht is als tweede taal, doen het licht beter.

Vlaanderen voorziet meer dan 20% van het Brussels onderwijsaanbod. De kinderen van de Vlaamse gezinnen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs, zijn een kleine minderheid: In 2013-2014 werd er maar bij 8,8% van de kleuters thuis Nederlands gesproken. Voor leerlingen in het basisonderwijs was dat 9%.

De vraag naar Nederlandstalig onderwijs bij Frans- en anderstalige Brusselaars is in de eerste plaats te wijten aan het feit dat de leerlingen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs vlot tweetalig worden en dus een goede kans maken op de Brusselse arbeidsmarkt. Dit is wat elke ouder voor zijn kind wil.

Op dit moment is deze vraag dermate hoog dat er sprake is van een “chronisch capaciteitsgebrek” in het Nederlandstalig Brussels onderwijs. Om te garanderen dat Nederlandstalige gezinnen een plaats hebben in het Brussels Nederlandstalig onderwijs en ook om pedagogische redenen, bestaat er in het Nederlandstalig Brussels onderwijs een voorrangsregel voor “Nederlandskundigen” waarbij voorrang wordt gegeven aan ouders die aantonen een bepaalde kennis van het Nederlands te beheersen. Toch is deze voorrangsregel volstrekt ontoereikend om ervoor te zorgen dat gezinnen die het Nederlands als moedertaal hebben, een plaats vinden in de Nederlandstalige school van hun keuze. Vandaar dat de Vlaamse Regering besloot om het voorrangspercentage te verhogen van 55% naar 65%. Maar tegen die beslissing werd een belangenconflict ingediend door de Franse Gemeenschaps-commissie.

Wat onderwijs betreft, speelt de Vlaamse Gemeenschapscommissie een belangrijke rol voor alle scholen uit het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Niet alleen doet de VGC belangrijke financiële inspanningen op het vlak van scholenbouw, bovendien voert de VGC een ‘netoverschrijdend onderwijs- en vormingsbeleid dat complementair is aan dat van de Vlaamse Gemeenschap en het lokale school- en vormingsbeleid ondersteunt’. De rol van de VGC kan zeer sterk verschillen: van beperkt tot doorslaggevend, van facilitator tot initiatiefnemer, van het bieden van een forum tot spreekbuis. De VGC positioneert zich daarbij als regisseur in het complexe veld van onderwijs en vorming.

Een kwalitatief Franstalig Brussels tweede-taal-onderwijs Nederlands is van essentieel belang voor het tweetalig statuut van Brussel en voor de kansen van de Brusselse jongeren op de arbeidsmarkt. Bovendien is dit onderwijs ook bepalend voor de vraag naar Nederlandstalig Brussels onderwijs bij de Frans- en anderstalige Brusselaars. Het beleid van de ene Gemeenschap heeft een impact op het beleid van de andere Gemeenschap.

Momenteel is de Franse Gemeenschap bezig om de kwaliteit van haar onderwijs te versterken. Dit noemt de "Pacte pour un enseignement d'excellence" (hierna "Pacte d'excellence" genoemd), waarbij een grote onderwijshervorming wordt voorbereid.

Nu is het ideale moment dat de Raad zich moet laten horen. De Raad moet bij de regering van de Franse Gemeenschap aandringen om rekening te houden met de specifieke noden van Brussel, namelijk de kennis van het Nederlands van de Brusselse ketjes. De spreker legt hiervoor enkele aanbevelingen voor die kunnen worden overgemaakt aan de Franse Gemeenschap. Deze aanbevelingen zijn gericht op het verhogen van de kwaliteit van het taalonderwijs Nederlands in de Brusselse scholen die ressorteren onder de Franse Gemeenschap of die door de Franse Gemeenschap worden gesubsidieerd.

Er wordt in de Franstalige media hierover weinig geschreven en daarom werd voor een aantal aanbevelingen inspiratie gehaald uit Het Marnixplan van de heer Philippe Van Parijs.

Voor de eerste aanbeveling werd gekeken naar het "Pacte pour un enseignement d'excellence". Wat wil de Franse Gemeenschap doen in het kader van het tweede-taal-onderwijs? De spreker merkt op dat in de 1ste aanbeveling totaal geen rekening wordt gehouden met Brussel.

In het kader van het "Projet d'avis n°3" van de "Pacte d'excellence" wordt de nadruk gelegd op het verwerven van talen. In dit kader wordt er bijkomend budget (24 miljoen euro) voorzien om al vanaf het derde leerjaar basisonderwijs twee uur tweede taal (Nederlands/Engels/Duits) te voorzien. Momenteel krijgen de kinderen in Wallonië maar twee uur tweede taal vanaf het 5de leerjaar. Dit wordt nu vervroegd naar het 3de leerjaar. De bijkomende financiële middelen zouden ter beschikking zijn vanaf september 2021.

In de Brusselse scholen gelden er echter andere regels op het vlak van tweede-taal-onderwijs, dan in Wallonië. Uit de taalwet van 1963 vloeit vooreerst voort dat Brusselse Franstalige basisscholen verplicht zijn om als tweede taal het Nederlands aan te bieden. Dit is niet verplicht in Wallonië. De Brusselse Franstalige basisscholen moeten bovendien de tweede taal al invoeren vanaf het derde leerjaar ten belope van 3 uur per week Nederlands. Vanaf het 5de leerjaar moet er 5 uur Nederlands gegeven worden. Dit verschilt met de algemene regeling in Wallonië waar scholen pas vanaf het 5de leerjaar een tweede taal (Nederlands, Engels of Duits) moeten aanbieden, ten belope van twee uur per week.

Gelet op het feit dat de Brusselse scholen nu al lessen Nederlands ten belope van 3 uur vanaf het 3de leerjaar moeten aanbieden, zullen de bijkomende lessen tweede taal zoals voorzien in "Projet d'avis n°3" enkel in Wallonië een vermeerdering betekenen voor het tweede-taal-onderwijs. Zij zullen echter geen invloed hebben in Brussel.

Zoals hierboven uiteengezet, zijn de Franstalige scholen in Brussel verplicht om vroeger en meer uren lessen Nederlands te geven. Zo moeten lessen Nederlands al gegeven worden vanaf het 3de leerjaar ten belope van 3 uur per week Nederlands, vanaf het vijfde leerjaar moet er 5

uur Nederlands gegeven worden. Dit verschilt met de huidige algemene regeling in Wallonië waar scholen pas vanaf het 5de leerjaar een tweede taal (Nederlands, Engels of Duits) moeten aanbieden, ten belope van twee uur per week

De financiering van de bijkomende lessen Nederlands, wettelijk verplicht aangeboden door de Brusselse basisscholen, bleek in het verleden echter al problematisch te zijn. De Brusselse scholen werden voor hun lessen tweede taal immers evenveel gefinancierd als de Waalse scholen, daar waar zij al veel vroeger en veel meer uren Nederlands moeten aanbieden. Deze onderfinanciering door de Franse Gemeenschap werd in 2013 geraamd op een bedrag van 12 miljoen Euro.

Deze onderfinanciering heeft tot gevolg dat de Brusselse scholen zélf moeten instaan voor de financiering van deze – nochtans bij wet opgelegde – lessen Nederlands. Dit ten koste van andere schoolse activiteiten. Het spreekt vanzelf dat deze structurele onderfinanciering van de wettelijk verplichte lessen Nederlands in het Brussels Franstalig basisonderwijs, een rem is op een kwalitatief aanbod lessen Nederlands in dit onderwijs.

In de mate dat de Brusselse Franstalige scholen financieel mee zouden genieten van de vermeerdering van de uren Nederlands in de Waalse scholen, dekt dit niet de volledige financiering van de uren Nederlands die Brusselse scholen sowieso moeten aanbieden. Het "Pacte d'excellence" voorziet slechts financiering voor twee uren Nederlands vanaf het 3de leerjaar basisonderwijs. Meer specifiek zullen één uur Nederlands in het 3de en 4de leerjaar en drie uren Nederlands vanaf het 5de leerjaar (nog steeds) niet gefinancierd worden door de Franse Gemeenschap.

De eerste aanbeveling is: Voorzie in een volwaardige financiering van de lessen tweede taal Nederlands, gegeven door de Brusselse Franstalige basisscholen.

Een ander probleem werd eveneens door de heer Philippe Van Parijs aangehaald. Op het einde van het basisonderwijs moeten leerlingen tegenwoordig het CEB behalen. Dit certificaat toont aan wat kinderen hebben verworven in het basisonderwijs. De kennis van het Nederlands wordt niet getoetst in het CEB.

De volgende aanbeveling is: De kennis van de tweede taal / het Nederlands opnemen in het CEB.

Uit de cijfers van de Eurobarometer Talen (2012) van de Europese Commissie bleek dat slechts 7% van de jonge Franstalige Belgen van 15 tot 24 jaar voldoende Nederlands geleerd hebben om een conversatie in deze taal te voeren. Naar aanleiding van deze resultaten, werd door de toenmalige minister van onderwijs van de Franse Gemeenschap beslist dat leerlingen in het tweede secundair onderwijs een taaltest moeten afleggen, om de kennis van de tweede taal die ze opgedaan hebben in het basisonderwijs en het gemeenschappelijk gedeelte secundair onderwijs, te testen. Dit gebeurde in het kader van het "Certificat d'études du 1er degré", de CE1D genoemd.

Zoals hoger vermeld, hebben de leerlingen uit het Brussels Franstalig onderwijs op dat moment al veel meer lessen Nederlands achter de kiezen dan hun Waalse collega's. Toch werd beslist dat het niveau van de taaltest gelijk moet zijn voor alle leerlingen ongeacht of ze uit een Brusselse of een Waalse school komen. M.a.w. van Brusselse leerlingen wordt hetzelfde – in vergelijking met Brussel lagere – niveau verwacht als van Waalse leerlingen.

Dit heeft enerzijds tot gevolg dat er geen basis is voor een kwalitatieve evaluatie van onderwijs Nederlands in het Brussels Franstalig basisonderwijs. Anderzijds ontneemt deze situatie elke motivatie aan de leerlingen om inspanningen te doen ten aanzien van het Nederlands, wetende dat het niveau dat van hen verwacht wordt geen rekening houdt met de bijkomende uren, maar enkel ligt op het niveau van het Waals onderwijs.

De 3de aanbeveling is: Een voldoende kennis van de tweede taal opnemen als voorwaarde voor het behalen van het CTC, en het te behalen niveau differentiëren ten aanzien van de Brusselse leerlingen, rekening houdend met de extra uren lessen Nederlands in het Brussels basisonderwijs.

Er is een schrijnend tekort aan aanbod van lessen Nederlands in het beroepsonderwijs in Brussel. Zo waren er in het schooljaar 2013-2014 na de eerste graad in totaal 10.049 leerlingen in het Brussels Franstalig beroepsonderwijs. Slechts 3.756 kregen lessen Nederlands. 6.293 leerlingen kregen na de eerste graad op geen enkel moment lessen Nederlands. Dit betekent dat meer dan 2/3 van de jonge Brusselaars in het Brussels Franstalig beroepsonderwijs na de eerste graad geen enkel uur Nederlands kregen.

De jonge Brusselaars uit het Brussels Franstalig beroepsonderwijs die wel Nederlands kregen, kregen dit slechts ten belope van een bijster laag aantal uren: in de overgrote meerderheid van de opleidingen is er maar sprake van twee uur per week Nederlands. Vanaf het 7de jaar en de vierde graad van het Franstalig onderwijs, is er geen sprake meer van enig tweede-taal-onderwijs.

Alhoewel er de afgelopen jaren wel een aantal hervormingen gebeurd zijn in het kader van het taalonderwijs in het beroepsonderwijs, blijken deze in de praktijk ruimschoots onvoldoende te zijn. Bovendien betroffen deze hervormingen geenszins de essentie, nl. een veralgemeende verplichting van een voldoende aantal uren Nederlands per week in het beroepsonderwijs.

Gelet op het feit dat de Brusselse werkloosheid vooral bij de laaggeschoolde Brusselaars speelt (het werkloosheidspeil bij de laaggeschoolde Brusselaars ligt immers op 66,6%) , is het essentieel om meer in te zetten op de kennis van het Nederlands bij de leerlingen uit het beroepsonderwijs.

De 4de aanbeveling is: Substantiële verhoging van het aantal uren Nederlands in het Brussels Franstalig beroepsonderwijs.

In het Franstalig immersieonderwijs kunnen verschillende zaakvakken in het Nederlands aangeboden worden. In het algemeen wordt op die manier 50 tot 75% van de lesuren in het Nederlands als schooltaal gegeven. Het spreekt vanzelf dat leerlingen uit het immersie-onderwijs een veel hoger niveau Nederlands bereiken in vergelijking met hun collega’s in het reguliere onderwijs.

In de Franse Gemeenschap wordt steeds meer in het immersieonderwijs geïnvesteerd. De laatste aanbeveling is: Bijkomend investeren in meer immersiescholen (Nederlands) in het Brussels hoofdstedelijk gewest.

De bedoeling van deze resolutie is niet iemand met de vinger te wijzen. Het gaat puur om een Brussels probleem dat men ook beseft. Het is volgens de spreker de plicht van de VGC om hier de aandacht op te vestigen.

2. Bespreking

Vlaams minister van Onderwijs, mevrouw Hilde Crevits, heeft in het verleden een studie laten uitvoeren naar de kennis van het Frans in het Nederlandstalig onderwijs. Er werden volgens **commissielid Khadija Zamouri (Open Vld)** verschillende adviezen rond geformuleerd.

Ten eerste wijst de spreker er mevrouw Dhaene op dat de bespreking van een gelijkaardige resolutie niet op de agenda van het Brussels Parlement moet worden geplaatst omdat het daar niet thuishoort, maar ze vindt het wel een nobele poging. Ze vindt dat onderwijsthema's in de toekomst in het Brussels Parlement besproken moeten kunnen worden. Op deze manier kunnen er bruggen worden gebouwd tussen de 2 gemeenschappen.

Vervolgens benadrukt de spreker dat haar partij niet akkoord gaan met een aantal aanbevelingen. Dat de Vlaamse Gemeenschap aan de Franse Gemeenschap zegt wat zij moet doen, is pretentieus.

Nederlandstalige scholen in Brussel bieden 2 uur Frans aan vanaf het 3de leerjaar. Dit staat nu ook in het 'Pacte d'excellence'. In de resolutie wordt voortdurend verwezen naar het aantal uren tweede taal, maar er wordt niet gesproken over de kwaliteit die moet worden aangeboden.

De spreker vindt de manier waarop de tweede taal in zowel het Nederlandstalig als het Franstalig onderwijs wordt aangeboden, niet de ideale manier. *(reactie mevrouw Liesbet Dhaene)*

Tevens is de spreker van mening dat er aan Franstalige kant meer immersieonderwijs wordt aangeboden. Zelf is ze al gaan spreken op een immersieschool en ze was verbaasd over dit onderwijssysteem.

Alvorens de les te spellen aan de Franstalige Gemeenschap, moet men misschien eerst de hand in eigen boezem steken.

Ten slotte vindt ze dat een toetsing en peiling van de kennis van de tweede taal in het Nederlandstalig onderwijs nodig is.

Commissielid Fouad Ahidar (sp.a) sluit zich graag aan bij de opmerkingen van commissielid Khadija Zamouri.

De voorliggende tekst is duidelijk en zeker interessant. Alleen kan de spreker de inhoud ervan niet controleren. Hij stelt zich vragen bij de 'Pacte d'excellence' en had deze graag bij deze resolutie gevoegd gezien. *(Reactie mevrouw Liesbet Dhaene)*

De Franse Gemeenschap moet zeker haar verantwoordelijkheid nemen, maar het is niet aan de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om zich ermee te moeien. Er mag zeker geen precedent worden gecreëerd voor andere materies.

An sich kan **commissielid Bruno De Lille (Groen)** zich vinden in de aanbevelingen. Groen zou graag willen dat er meer immersieonderwijs komt, zowel aan Franstalige als aan Nederlandstalige kant. In het Nederlandstalig basisonderwijs bestaat het zelfs niet.

Tevens zou Groen graag zien dat er meer taallessen worden gegeven. Er wordt zelfs gepleit voor tweetalig onderwijs.

De manier om de aanbevelingen te doen slagen, is ervoor te zorgen dat de Gemeenschappen meer samenwerken. Tot op heden lijkt dit niet goed te lukken dus is Groen van mening dat hierin een belangrijke rol voor Brussel is weggelegd.

Het zal zeker niet in goede aarde vallen als de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie een lijstje van aanbevelingen voorlegt aan de Franse Gemeenschap. De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zou het zeker ook niet appreciëren mocht de Cocof met een lijstje van aanbevelingen komen. De spreker ziet geen belang in het opstellen van voorliggend scenario. Samenwerken is volgens hem de beste oplossing.

Groen zal deze resolutie niet goedkeuren.

Commissielid Liesbet Dhaene (N-VA) benadrukt dat het in deze resolutie over het Nederlands in Brussel gaat.

Er wordt gezegd dat er te weinig Frans wordt geleerd in de Nederlandstalige scholen. De spreker is van mening dat er genoeg Frans in Brussel is. Het probleem is volgens haar het gebrek aan het Nederlands. Nederlandstalige kinderen moeten inderdaad het Frans beheersen, maar als men naar de cijfers van Actiris kijkt, blijkt dat de werklozen uit het Franstalig onderwijs komen en niet uit het Nederlandstalig. Deze werklozen hebben geen Nederlands geleerd in het Franstalig onderwijs.

Het probleem is momenteel dat er te weinig Nederlands is in Brussel. Immersieonderwijs zal dit probleem niet oplossen. De huidige Nederlandstalige scholen zijn voor Frans- en anderstaligen 100% immersiescholen.

De Franstalige Gemeenschap moet investeren in het Nederlands in hun scholen.

De spreker betreurt dat de 3 andere commissieleden het eens zijn met de beslissing dat een gelijkaardige resolutie niet in het Brussels Parlement moet worden besproken. Minister-president Rudi Vervoort heeft contact opgenomen met de bevoegde minister voor Onderwijs in de Franse Gemeenschap. Hij heeft enkele voorstellen aangehaald zoals bv. kleinere klassen, maar hij heeft niets gevraagd over de taalkennis in het Brussels onderwijs. *(Reactie van de heer Bruno De Lille)*

Een commissielid verduidelijkte dat de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de pretentie niet mag hebben. De voorliggende tekst is een resolutie, geen belangenconflict. Het is geen belangenconflict zoals de Cocof heeft ingediend tegen een decreet van de Vlaamse Gemeenschap over het inschrijfbeleid in Vlaanderen. In dit geval is er pas sprake van pretentie. *(Samenspraken)*

Mevrouw Khadija Zamouri liet verstaan dat Vlaanderen meer scholen in Brussel moet bouwen. Hier is de spreker het helemaal niet mee eens. Vlaanderen moet volgens haar niet het falen van de Franse Gemeenschap op zich nemen. Als Brussel tweetalig wilt zijn, moet de Raad de moed hebben om aan de Franstalige collega's in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te zeggen dat er iets aan het probleem moet worden gedaan. *(Reactie van de heer Bruno De Lille)*

De spreker vraagt zich af hoe Nederlandskundigen les kunnen geven in het Franstalig onderwijs als ze zelf in hun basisopleiding geen Nederlands hebben gekregen. Het is volgens haar een vicieuze cirkel.

Ten slotte wordt verwezen naar de interpellatie over de taalbarometer die mevrouw Liesbet Dhaene heeft ingediend bij het Brussels Parlement. *(Samenspraken)*

Mevrouw Liesbet Dhaene is erg teleurgesteld in haar collega's en ze is er zeker van dat de resultaten van de volgende taalbarometer nog rampzaliger zullen zijn.

3. Stemmingen

Het beschikkende gedeelte van het voorstel van resolutie wordt ter stemming voorgelegd en wordt verworpen met 3 stemmen tegen, 1 stem voor.

Het voorstel van resolutie wordt in zijn geheel ter stemming voorgelegd en wordt verworpen met 3 stemmen tegen, 1 stem voor.

De verslaggever,
Foaud AHIDAR

De voorzitter,
Bruno DE LILLE